

Arrest

nr. 117 200 van 20 januari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing houdende het bevel tot terugbrenging, aan de verzoeker ter kennis gebracht op 22 juli 2013 (bijlage 38).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. STEVENS, die *loco* advocaat D. ABBELOOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers moeder dient op 28 september 2009, voor haar en voor de minderjarige verzoeker, een asielaanvraag in bij de Belgische overheden.

1.2. De asielaanvraag werd geweigerd met de beslissing van 22 februari 2010 houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep bij Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd met het arrest nr. 46.492 van 19 juli 2010 verworpen.

1.3. In de periode 30 juni 2010 - 13 mei 2011 diende de verzoeker vier aanvragen in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De eerste aanvraag werd op 31 december 2010 ongegrond verklaard en de latere aanvragen werden onontvankelijk bevonden.

1.4. Op 17 april 2013 wordt voor de verzoeker, bij het gemeentebestuur van de stad Dendermonde, een aanvraag ingediend voor toelating tot verblijf in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard bij beslissing van 8 juli 2013.

1.5. Op 22 juli 2013 wordt aan de verzoeker een beslissing ter kennis gebracht waarbij verzoekers moeder wordt bevolen om de verzoeker terug te brengen naar de plaats vanwaar hij is gekomen. Dit bevel tot terugbrenging maakt de thans bestreden beslissing uit.

Zij is als volgt gemotiveerd:

“Bevel tot terugbrenging

Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde, wordt aan

A(...) Y(...), geboren op (...), van Armeense Nationaliteit

verblijvende te (...)

bevel gegeven de genaamde Z(...) H(...)

geboren te A(...) op (...)

onderdaan van Armenië

verblijvende te (...)

binnen dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is.

Reden van de beslissing:

Z(...) H(...) is niet in het bezit van een geldig paspoort.”

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Over het voorwerp – over de ontvankelijkheid

De Raad merkt op dat de thans bestreden beslissing werd vernietigd bij 's Raads arrest nr. 117 198 van 20 januari 2014.

Het beroep is dienvolgens zonder voorwerp geworden en dus doelloos.

Dit volstaat om tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep te besluiten. De exceptie van niet-ontvankelijkheid opgeworpen in de nota met opmerkingen hoeft dan ook niet meer te worden onderzocht.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend veertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE